

att vid bifall till ofvanstående förslag för anställande af den extra arbetskraft, som kan finnas erforderlig, hos kungl. landtbruksstyrelsen för år 1909 anvisa ett förslagsanslag till belopp af 8,000 kronor.

Stockholm den 26 januari 1908.

Vördsammast

Emil Berggren.

N:o 36.

Af herr **Trapp**, med förslag till ändrad lydelse af 1 och 12 §§ i lagen om skydd för varumärken den 5 juli 1884.

I alla länder erkännes det vara en statsplikt att medelst lagstiftningsåtgärder skydda allmänheten mot svikligt förfarande i handel och att öfvervaka gällande lagars efterlefnad. Med afseende på mått, mål och vikt äro bestämmelserna noggranna, och äfven öfvervakandet af öfverträdelse däraf väl ordnad. Likaledes förefinnas straffbestämmelser för obehörigt användande af annans namn och egendom.

Ständigt uppfinnas dock nya sätt att kringgå gällande författningar, och lagstiftarne måste då söka att genom nya åtgärder förhindra bedrägliga förfaranden. Af sådan anledning har under senare tid hos oss varumärkeslagen tillkommit. Och väl har den kompletterats ett par gånger, men det torde icke kunna med fog bestridas, att ännu ofullständigheter och bristfälligheter vidlåda densamma.

Enligt § 1 i varumärkeslagen tillerkännes näringsidkare »rätt att såsom varumärke begagna sitt namn eller sin firma eller namnet å honom tillhörig fast egendom» samt att genom registrering enligt lagen »förvärfva uteslutande rätt att begagna särskildt varumärke, för att i den allmänna handeln skilja sina varor från andras». Men genom mom. 2 samma paragraf

och § 12 inskränkes denna rätt till att gälla endast »anbringande af varumärke å själfva varan eller å kärl eller omslag, hvori den förvaras». Sålunda är det icke enligt varumärkeslagen belagdt med straff, om någon i annonser, prospekt och dylikt på obehörigt sätt använder annans namn och lagligen tillerkända varumärke, för att göra reklam för egen vara och beröfva annan näringsidkare frukterna af det arbete, som han använt för att bringa en god vara i marknaden.

Att varumärkesskyddet bör utvidgas och gälla äfven i nyssnämnda hänseende är redan offentligen erkänt. I underdånig skrifvelse den 28 november 1905 till Kungl. Maj:t har kungl. patent- och registreringsverket fästat uppmärksamhet härå äfvensom på andra bristfälligheter i varumärkeslagen, hvarefter Kungl. Maj:t i skrifvelse den 14 december 1906 uppdragit åt patent- och registreringsverket att låta verkställa förberedande utredning i ärendet.

Det har emellertid visat sig, att äfven skyddet mot anbringande af annans namn och märke å vara, kärl eller omslag, hvori den förvaras, är ytterst ofullständigt och overksam. Enligt tvenne af högsta domstolen den 28 maj 1907 afgjorda mål äga personer behörighet att sätta annans registrerade varumärke å sina varuetiketter och varuomslag, då de gifva sin vara ett särskildt namn och använda annans märke till jämförelse. I båda fallen hade de tilltalade använt annans varumärke till jämförelser, i det de utgifvit sina varor i det ena fallet *vara lika med*, i det andra fallet *»verka lika bra som»* den vara, å hvilken annan näringsidkare äger lagligen registrerad varumärke.

Vid föregående års riksdag hade i Första Kammaren friherre Trolle under n:o 21 och i Andra Kammaren herr J. P. Jespersen under n:o 100 väckt lika lydande motioner i samma ämne, som jag här ofvan vidrört. Lagutskottet, som hade dessa motioner till behandling, ville icke förneka, »att — såsom ock patent- och registreringsverket i sin ofvan omförmälda underdåniga skrifvelse framhåller — förfaranden uti det i motionerna berörda afseende användas, som kunna hänföras till *intrång i annans varumärke»*. Utskottet afstyrkte emellertid dock bifall till motionerna, men på den grund, »att Kungl. Maj:t åt sakkunnig person uppdragit att vidtaga de förberedande arbeten, hvilka erfordras för bedömande af de brister i olika delar, som vidlåda gällande lag om skydd för varumärken, samt att efter dessas afslutande afsikten lärer vara att föranstalta om en fullständig revision af berörda lag».

Då ännu icke något förslag till revision af varumärkeslagen föreligger eller ens kommitté tillsatts för förslags utarbetande, så synes mig den tid, då ett fullständigt revisionsförslag af varumärkeslagen kan föreläggas Riks-

dagen, vara så långt aflägsen, att detta förhållande väl motiverar ett förnyadt förslag till en partiell ändring i af mig berörda hänseende. Ty om ett för näringslivet skadligt missbruk förefinnes, så bör detta, så fort ske kan och innan skadan blir för stor, afhjälpas.

Jag tillåter mig på grund af anförda skäl och i hufvudsaklig anslutning till friherre Trolles i motion n:o 21 i Första Kammaren år 1907 gjorda yrkande hemställa,

att Riksdagen ville för sin del besluta följande ändringar i varumärkeslagen:

att åt § 1 gifves följande lydelse:

Hvar som — — — — — inskränkt.

Den uteslutande rätt, som varumärkesskyddet afser, innefattar allt användande af varumärke å själfva varan eller kärl eller omslag, hvori den förvaras, äfvensom i annonser, reklamer, bruksanvisningar, priskuranter, affärsbref, räkningar eller dylikt;

samt att åt § 12 gifves följande lydelse:

Den, som å varor, hvilka till salu hållas, eller å kärl eller omslag, i hvilka de förvaras, eller i annonser, reklamer, bruksanvisningar, priskuranter, affärsbref, räkningar eller dylikt obehörigen sätter annans namn — — — — — all skada.

På den sakfälldes — — — — — öfver dem.
Förbrytelse, — — — — — målsägande.

Stockholm den 25 januari 1908.

Oscar Trapp.